

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003 *

Asiassa T-63/02,

Euroopan keskuspankin virkamiehet **Maria Concetta Cerafogli** ja **Paolo Poloni**,
kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa), edustajinaan asianajajat T. Raab-Rhein,
C. Roth ja B. Karthaus, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

vastaan

Euroopan keskuspankki, asiamiehinään V. Saintot ja T. Gilliams, avustajanaan
asianajaja B. Wägenbaur, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantajat, jotka ovat Euroopan keskuspankin (EKP) työntekijöitä, vaativat,
että heille 13.7.2001 heinäkuulta 2001 osoitetut palkkakuitit kumotaan
2,2 prosentin palkankorotuksen osalta, sekä vaativat, että ensimmäisen oikeus-
asteen tuomioistuin velvoittaa EKP:n osoittamaan kantajille heinäkuulta 2001
palkkakuitit, joissa tehdään vähintään 2,7 prosentin palkankorotus tai vaihto-

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ehtoisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tässä asiassa antamassa tuomiossa määritelty palkankorotus, sekä velvoittaa EKP:n maksamaan heille näiden kahden prosentimäärän erotusta vastaavan rahasumman,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja N. Forwood,

kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen,

ottaen huomioon kirjallisen menettelyn ja 8.10.2003 pidetyn suullisen käsittelyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja Euroopan keskuspankin (EKP) perussäännöstä tehdyn ja EY:n perustamissopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan 36.1 artiklan perusteella neuvosto on hyväksynyt ”Conditions of Employment

for Staff of the European Central Bank” -nimiset ehdot (Euroopan keskuspankin henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot, jäljempänä palvelussuhteen ehdot, EYVL 1999, L 125, s. 32). Ehtojen käsiteltävänä olevaan asiaan sovellettavassa versiossa säädetään seuraavaa:

”13. Johtokunnan esityksestä neuvosto päättää yleisistä palkantarkistuksista, joita aletaan soveltaa kunkin vuoden heinäkuun ensimmäisestä päivästä lukien.

— —

42. Sen jälkeen kun sisäiset muutoksenhakukeinot on käytetty, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista kaikki EKP:n ja näissä palvelussuhteen ehdoissa tarkoitettujen työntekijöiden tai entisten työntekijöiden väliset riidat.

Tällainen toimivalta koskee ainoastaan toimenpiteen tai päätöksen laillisuutta; taloudellisuhteisissa riidoissa yhteisöjen tuomioistuimella on täysi harkintavalta.

— —

45. Henkilöstökomitea, jonka jäsenet valitaan salaisilla vaaleilla, edustaa koko henkilöstön yleisiä intressejä työsopimusten, henkilöstöön sovellettavan säännösten ja palkkojen osalta; EKP:n työehtojen, -olosuhteiden, -terveyden ja -turvallisuuden osalta sekä sosiaaliturvan ja eläkejärjestelmän osalta.

46. Henkilöstökomiteaa kuullaan ennen muutosten tekemistä näihin palvelussuhteen ehtoihin, EKP:n henkilöstösääntöihin ja niihin liittyviin kysymyksiin, sellaisina kuin ne on määritelty edellä 45 artiklassa.”

Tosiseikat

- 2 Kantajat ovat tehneet toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen EKP:n kanssa vuoden 1998 aikana. Näissä sopimuksissa määrättiin, että palvelussuhteen ehdot ja niiden muutokset ovat erottamaton osa sopimusta.
- 3 Palvelussuhteen ehtojen 13 artiklan nojalla EKP:n johtokunta on kehittänyt menetelmän yleisten palkantarkistusten toimeenpanemiseksi vuosina 1999–2001 (jäljempänä laskentamenetelmä). EKP:n neuvosto on hyväksynyt laskentamenetelmän 20.6.1999 EKP:n johtokunnan esityksestä, sen jälkeen kun tämä oli kuullut henkilöstökomiteaa.
- 4 EKP:n varapuheenjohtaja Noyer on ilmoittanut EKP:n henkilöstölle laskentamenetelmän hyväksymisestä ja sen sisällöstä 14.7.1999 päivätyllä tiedotteella.
- 5 Neuvoston hyväksymän laskentamenetelmän mukaan EKP:n henkilöstön vuosittaiset palkantarkistukset perustuvat viidentoista jäsenvaltion keskuspankkien sekä kansainvälisen järjestelypankin (BIS) (jäljempänä viitepankit) maksamien palkkojen keskimääräiseen kehitykseen. EKP:n tulee nojautua tältä osin näiden pankkien kuluvan vuoden aikana toteuttamistaan palkantarkistuksista toimittamiin tietoihin. Viitepankkien kuluvan vuoden palkantarkistukset painotetaan laskentamenetelmän mukaan kunkin pankin työntekijämäärällä. Jos tämän

menetelmän soveltaminen johtaisi palkkojen nimellisarvon laskemiseen, neuvosto voi jättää sen huomiotta. Henkilöstölle 14.7.1999 lähettämässään tiedotteessa Noyer on täsmentänyt, että siinä tapauksessa, että kuluvan vuoden tiedot ”eivät ole käytettävissä”, käytetään edellisen vuoden tietoja.

- 6 Noyer on ilmoittanut 11.7.2001 lähettämässään kirjeessä EKP:n henkilöstölle ja henkilöstökomitealle, että neuvosto oli päättänyt, että vuoden 2001 palkantarkistus on 2,2 prosenttia 1.7.2001 lukien (jäljempänä vuoden 2001 palkantarkistus).
- 7 EKP:n toimivaltainen osasto on toimittanut kantajille 13.7.2001 kanteen kohteena olevat palkkakuitit, joissa on tehty 2,2 prosentin palkankorotus.
- 8 Kantajat ovat tehneet näistä palkkakuiteista oikaisupyynnöt (administrative review), jotka on hylätty 5.10.2001, ja sitten valituksia (grievance procedure), jotka on myös hylätty 3.1.2002.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 9 Kantajat ovat jättäneet käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 4.3.2002.

- 10 Kantajat vaativat, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa kantajien heinäkuun 2001 palkkakuitteihin sisältyvät päätökset, joissa vuodelta 2001 myönnetty palkankorotus on 2,2 prosenttia
 - velvoittaa EKP:n osoittamaan kantajille heinäkuulta 2001 palkkakuitit, joissa vuotuinen palkantarkistus on vähintään 2,7 prosenttia tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa määräämä määrä
 - velvoittaa EKP:n maksamaan kantajille edellisessä kohdassa mainituilla perusteilla määritetyn palkan ja todellisuudessa maksetun palkan välisen erotuksen
 - velvoittaa EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 11 Vastaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - päättää oikeudenkäyntikuluista lain perusteella.

Kumoamiskanne

- 12 Kantajat tuovat esiin kaksi kanneperustetta; yhtäältä sen, että EKP on jättänyt kuulematta henkilöstökomiteaa vuoden 2001 palkantarkistuksista, ja toisaalta sen, että EKP on rikkonut palvelussuhteen ehtojen 13 artiklaa tänä samana vuonna soveltamallaan laskentamenetelmällä.
- 13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi on siis tuotu kaksi lainvastaisuusväitettä, jotka liittyvät kyseessä olevien palkkakuittien sisältämien yksittäisten päätösten oikeudelliseen perustaan. Nämä väitteet liittyvät ensimmäisen kanneperusteen osalta vuoden 2001 palkantarkistuksissa noudatettuun menettelyyn ja toisen kanneperusteen osalta sovellettuun laskentamenetelmään. Koska näiden yleisesti sovellettavien tointen ja kyseessä oleviin palkkakuitteihin — käsiteltävänä olevassa tapauksessa kanteen kohteena oleviin päätöksiin, joiden laatimisessa EKP on ensimmäistä kertaa soveltanut laskentamenetelmän mukaista 2,2 prosentin suuruista vuoden 2001 palkantarkistusta — sisältyvien yksittäisten päätösten välillä on välitön oikeudellinen yhteys, väitteet otetaan tutkittaviksi.

Henkilöstökomitean kuulematta jättäminen vuoden 2001 palkantarkistusten osalta

Asianosaisten lausumat

- 14 Kantajat ovat sitä mieltä, että palvelussuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklan mukaan EKP:n olisi tullut kuulla henkilöstökomiteaa sekä vuonna 1999 ennen laskentamenetelmän käyttöönottoa että ennen kuin se päätti vuoden 2001 palkantarkistuksesta, jonka perusteella kantajien palkat on laskettu.

- 15 Kantajien mukaan vuoden 2001 palkantarkistukset olivat sellainen palvelussuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklassa tarkoitettu palkkaukseen liittyvä kysymys, josta henkilöstökomiteaa oli kuultava ennen päätöksentekoa. Lisäksi kantajat kiistävät, että vuoden 2001 palkantarkistuksissa olisi ollut kyse pelkästään laskentamenetelmän soveltamisesta. Heidän mukaansa tarve kuulla EKP:n työntekijöitä henkilöstökomitean välityksellä ennen tästä tarkistuksesta päättämistä oli todellinen.
- 16 Vastaaja kiistää, että sen tulisi palvelussuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklan mukaan kuulla henkilöstökomiteaa ennen jokaista laskentamenetelmän soveltamiskertaa, toisin sanoen että sen olisi tullut käsillä olevassa tapauksessa tehdä se ennen vuoden 2001 palkantarkistuksia.
- 17 Vastaajan mukaan pelkästään siitä seikasta, että palkantarkistukset koskevat palkkaa, johon palvelussuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklassa viitataan, ei mitenkään seuraa, että kuuleminen olisi pakollista. Sitä vastoin näiden säännösten sanamuodosta seuraa vastaajan mukaan, että palvelussuhteen ehtojen 46 artiklassa mainitut "niihin liittyvät kysymykset" ("related matters") viittaavat palvelussuhteen ehtoihin ja henkilöstöön sovellettaviin sääntöihin. Näin ollen nämä "niihin liittyvät kysymykset" ("related matters") koskevat vain luonteeltaan lainsäädännöllisiä toimia.
- 18 Tätä tulkintaa tukee näiden säännösten päämäärä. Itse asiassa kuulemisvelvollisuus johtuu vastaajan mukaan siitä, että lainsäätäjällä on yleisesti sovellettavien säännösten osalta laaja harkintavaltta. Sitä vastoin, toisin kuin kantajat väittävät, laskentamenetelmän soveltamisessa ei jää vastaajan mukaan mitään sijaa harkinnalle eikä siinä tarvita minkäänlaista tulkintaa. Itse asiassa laskentamenetelmän mukaan EKP:tä sitovat viitepankkien toimittamat tilastotiedot, ja se vastaajan mukaan pelkästään soveltaa matemaattisesti laskentamenetelmää.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 19 On tutkittava, tuliko EKP:n, kuten kantajat väittävät, palvelussuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklan mukaan kuulla henkilöstökomiteaa sekä ennen laskentamenetelmän vahvistamista vuonna 1999 että ennen kuin se laskentamenetelmää soveltaen päätti vuoden 2001 palkantarkistuksista vai oliko, kuten vastaaja väittää, kuuleminen vuoden 2001 palkantarkistuksista vapaaehtoista.

— Palvelussuhteen ehtojen 46 artiklan tulkinta

- 20 Palvelussuhteen ehtojen 46 artiklan mukaan henkilöstökomiteaa tulee kuulla ennen ”muutosten tekemistä näihin palvelussuhteen ehtoihin, EKP:n henkilöstösääntöihin ja niihin liittyviin kysymyksiin, sellaisina kuin ne on määritelty edellä [näiden samojen palvelussuhteen ehtojen] 45 artiklassa”, ja näiden kysymysten joukossa ovat kysymykset, jotka liittyvät ”palkkoihin”.
- 21 Lainsäätäjän valitsemista käsitteistä käy ensinnäkin ilmi, että palvelussuhteen ehtojen 46 artiklassa ei rajoiteta velvollisuutta kuulla henkilöstökomiteaa ”luonteeltaan lainsäädännöllisten toimien” muuttamiseen, kuten vastaaja korostaa, vaan sen sijaan asetetaan kuulemisvelvollisuus kaikista sellaisista toimista, jotka itse työn sääntelyn lisäksi koskevat tähän sääntelyyn liittyviä ”kysymyksiä”, jotka liittyvät johonkin näiden palvelussuhteen ehtojen 45 artiklassa tarkoitettuun alaan, joista yksi on henkilöstön palkat.

- 22 Kuten vastaaja on aivan oikein korostanut, palvelussuhteen ehtojen 46 artiklan systemaattisesta ja teleologisesta tulkinnasta seuraa, että kuulemisvelvollisuuden laajuus on rajoitettu koskemaan ainoastaan soveltamisalaltaan yleisten toimien muuttamista. Kuten palvelussuhteen ehtojen 45 artiklasta käy ilmi, henkilöstökomitea on itse asiassa perustettu edustamaan ”koko henkilöstön yleisiä intressejä”.
- 23 Lisäksi tässä samassa yhteydessä on otettava huomioon se seikka, että henkilöstökomitean kuuleminen tarkoittaa ainoastaan oikeutta tulla kuulluksi. On siis kyse kaikkein vähämerkityksisimmästä päätöksentekoon osallistumisen muodosta, koska hallintoelimillä ei ole mitään velvollisuutta ottaa huomioon henkilöstökomitean tämän kuulemisen yhteydessä esittämiä huomautuksia. Jottei kuulemisvelvollisuuden tehokasta vaikutusta rajoiteta, hallintoelinten on näin ollen kuitenkin noudatettava kuulemisvelvollisuutta aina kun henkilöstökomitean kuulemisella saattaa olla vaikutusta tehtävän päätöksen sisältöön (ks. tältä osin asia T-192/99, Dunnett ym. v. EIP, tuomio 6.3.2001, Kok. 2001, s. II-813, 90 kohta).
- 24 Henkilöstökomitean kuulemisvelvollisuuden laajuutta, sellaisena kuin lainsäätäjä on sen säätänyt, on lisäksi arvioitava niiden tavoitteiden valossa, joihin sillä pyritään. Yhtäältä kuulemisen tarkoitus on tarjota koko henkilöstölle heidän yhteisiä etujaan edustavan komitean välityksellä mahdollisuus tulla kuulluksi ennen heitä koskevien yleisesti sovellettavien toimien hyväksymistä tai muuttamista. Toisaalta tämän velvollisuuden noudattaminen on sekä henkilöstön eri jäsenten että hallintoelinten intressissä, koska se on omiaan ehkäisemään sitä, että jokainen henkilöstön jäsen joutuisi yksittäisessä hallinnollista vaatimusta koskevassa menettelyssä tuomaan esiin mahdollisia virheitä. Tästä samasta syystä kuuleminen, joka on omiaan estämään samaa asiaa koskevien lukuisten vaatimusten esittämisen, on myös hyvän hallinnon periaatteen mukaista.

— Soveltaminen käsiteltävänä olevaan asiaan

- 25 Käsiteltävänä olevassa asiassa vuoden 2001 palkantarkistuksissa oli kyse yleisesti sovellettavasta toimesta, joka koski koko EKP:n henkilökunnan palkkoja. Palvelussuhteen ehtojen 45 artiklan nimenomaisen ilmaisun mukaan henkilökunnan palkkaus on yksi niistä aloista, joita varten henkilöstökomitea on perustettu edustamaan koko henkilöstön yleisiä intressejä. Näin ollen kyseessä oli selvästi palvelussuhteen ehtojen 46 artiklassa tarkoitettu kysymys, joka koski työsuhdetta koskevaa sääntelyä EKP:ssä ja johon liittyi velvollisuus kuulla ensin mainittua komiteaa ennen päätöksentekoa.
- 26 Edelleen on todettava, että vuoden 2001 palkantarkistuksissa oli kyse koko EKP:n henkilöstön palkkauksen muutoksesta, koska siinä muutettiin kaikkien henkilökuntaan kuuluvien palkkatasoa.
- 27 Tähän liittyen vastaaja on väärässä väittäessään, että säännöt, joita oli noudatettava tehtäessä muutoksia vuoden 2001 palkantarkistusten osalta, olivat hyvin suuressa määrin laskentamenetelmän ennalta määäämiä, joten laskentamenetelmän jokaisen soveltamisen yhteydessä ei ollut tarpeen kuulla henkilöstökomiteaa.
- 28 Ottaen huomioon palvelussuhteen ehtojen 46 artiklassa säädetyn kuulemisvelvollisuuden tavoitteen (ks. edellä 23 ja 24 kohta) henkilökunnalla, jota henkilöstökomitea edustaa, on intressi tulla kuulluksi ennen jokaista menetelmän yleistä soveltamista, jotta sillä on mahdollisuus varmistua siitä, että ei tapahdu mitään virhettä, joka saattaisi vaikuttaa haitallisesti henkilöstön etuihin palkkauksen alalla, olipa kyse laskentaan liittyvien perustietojen huomioon ottamisessa tapahtuneesta virheestä tai varsinaisesta laskuvirheestä.

- 29 Lisäksi, kuten vastaaja on myöntänyt suullisessa käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämien suullisten kysymysten johdosta, laskentamenetelmän vuotuisessa soveltamisessa ei ole kysymys pelkästään matemaattisesta laskutoimituksesta. Viitepankkien toimittamista tilastotiedoista itse asiassa ilmenee, että joidenkin näiden pankkien kuluvan vuoden kuluessa toteuttamien palkantarkistusten suuruus ei ollut tiedossa. Tällaisessa tilanteessa on käytetty erilaisia tilastollisia menetelmiä näiden palkantarkistusten rahamäärän laskemiseksi. Näin ollen laskentamenetelmää sovellettaessa on jouduttu tietyssä määrin tekemään ensin valintoja käytettävien tilastotietojen suhteen, ja nämä valinnat ovat voineet vaikuttaa soveltamisen lopputulokseen.
- 30 Toisin kuin EKP on suullisessa käsittelyssä väittänyt, neuvoston tässä suhteessa suorittama valvonta, niin tärkeää kuin se onkin, on toiminnalliselta kannalta erilainen. Tämä valvonta nimittäin liittyy ainoastaan kyseessä olevan elimen toimivaltuuksiin ja päämääriin eikä mainittu valvonta voi korvata henkilöstökomitean, joka edustaa koko henkilökunnan intressejä, suorittamaa valvontaa.
- 31 Näin ollen ei voida sulkea pois sitä, että henkilöstökomitean kuulemisella olisi voinut olla vaikutusta vuoden 2001 palkantarkistusten sisältöön.
- 32 Palvelussuhteen ehtojen 46 artiklaa on näin ollen tulkittava ottaen huomioon sen perimmäinen tarkoitus eli henkilöstön edustajien osallistuminen neuvoo antavassa roolissa henkilöstön etujen suojaamiseen erityisesti palkkauksen alalla.
- 33 Näin ollen kanneperuste, joka perustuu henkilöstökomitean kuulematta jättämiseen vuoden 2001 palkantarkistuksista, tulee hyväksyä, eikä ole tarpeen lausua siitä, oliko henkilöstökomiteaa kuultu riittävästi, kun laskentamenetelmä hyväksyttiin vuonna 1999.

- 34 Valvontavaltansa rajoissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin soveliaaksi tutkia hyvän oikeudenhoidon vuoksi toisen kanneperusteen, joka perustuu palvelussuhteen ehtojen 13 artiklan rikkomiseen.

Palvelussuhteen ehtojen 13 artiklan rikkominen

Asianosaisten lausumat

- 35 Kantajat ovat sitä mieltä, että laskentamenetelmä, jonka perusteella vuoden 2001 palkantarkistuksista on päätetty, ei ole palvelussuhteen ehtojen 13 artiklan mukainen. Heidän mukaansa tämän säännöksen tulkinnasta seuraa, että palkantarkistuksia ei voida toteuttaa, niin kuin laskentamenetelmässä on määrätty, viitepankkien maksamien palkkojen keskimääräisen kehityksen perusteella, vaan ne pitäisi sen sijaan määrittää elinkustannusten nousun perusteella EKP:n kotipaikassa Frankfurt am Mainissa (Saksa) tai yleisemmin Hessenin osavaltiossa (Saksa).
- 36 Ottaen huomioon, että palvelussuhteen ehtojen 13 artiklassa ei ole säädetty palkantarkistusten perusteista, kantajien mukaan palvelussuhteen ehtojen 9 artiklan c kohdan mukaan olisi itse asiassa sovellettava täydentävästi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) määräyksiä, nimittäin mainittujen henkilöstösääntöjen 64 ja 65 artiklaa.
- 37 Kantajat huomauttavat, että henkilöstösääntöjen 64 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, että ”virkamiehen palkkaan — — sovelletaan eri asemapaikkojen elinolojen mukaan korjauskerrointa, joka on joko pienempi, suurempi tai yhtä suuri kuin 100 prosenttia”. Kuten tässä säännöksessä tarkoitettussa

palkan korjauskertoimessa, myös EKP:n palkantarkistuksissa olisi näin ollen otettava huomioon tietyn maantieteellisen alueen hintaindeksi, tiettyjä sosiaali- ja talouspolitiikkaan liittyviä näkökohtia sekä uusien virkamiesten palvelukseen ottamiseen liittyviä välttämättömyyksiä.

- 38 Tätä tulkintaa tukee kantajien mukaan palvelussuhteen ehtojen 13 artiklan sanamuoto ("yleiset palkantarkistukset"), josta ilmenee, että EKP:n työntekijöiden palkkaa tulee tarkistaa tietyn suureen mukaan ("an eine gegebene Größe"). Tätä tarkistusta on lisäksi sovellettava koko henkilökuntaan, eikä se voi riippua sellaisesta muuttujasta, joka on työsuhteen osapuolten vapaasti päätettävissä, vaan se tulee määrittää viittaamalla objektiivisiin kriteereihin, eli siis aiemmassa kohdassa mainittuihin kriteereihin.
- 39 Edelleen kantajien mukaan heidän palvelussuhteen ehtojen 13 artiklasta tekemäänsä tulkintaa tukee tämän säännöksen päämäärä, joka on ylläpitää EKP:n kykyä houkutella erittäin pätevää työvoimaa. Tämän päämäärän toteutuminen estyisi, jos palkan tarkistukset olisivat pienempiä kuin elinkustannusten nousu. Näistä tarkistuksista seuraa siis kantajien mukaan EKP:n henkilökunnan reaalisen ostovoiman lasku.
- 40 Näin ollen palvelussuhteen ehtojen 13 artiklaa tulee kantajien mukaan tulkita siten, että siinä säädetään vähintään EKP:n henkilöstön ostovoiman pitämisestä ennallaan.
- 41 Elinkustannukset ja näin ollen myös ostovoima ovat kantajien mukaan paikallisia tekijöitä, koska EKP:n työntekijät asuvat EKP:n kotipaikassa Frankfurt am Mainissa tai sen lähistöllä, Hessenin osavaltiossa. Viitepankeista kuitenkin vain yksi, Saksan keskuspankki, sijaitsee Frankfurt am Mainissa. Lisäksi tämän pankin palkkakehitys ei välttämättä heijasta elinkustannusten nousua Hessenin osavaltiossa.

- 42 Kantajat esittävät, että elinkustannukset ovat nousseet Hessenin osavaltiossa kesäkuun 2000 ja kesäkuun 2001 välisenä aikana noin 2,7 prosenttia. EKP:n vuoden 2001 palkantarkistus on kuitenkin ollut kantajien mukaan elinkustannusten nousua alhaisempi, mikä on merkinnyt sen työntekijöiden reaalisen ostovoiman laskua.
- 43 Vastauksessaan kantajat korostavat vielä sitä, että siinä, että elinkustannuksia Frankfurt am Mainissa ei oteta huomioon, on kysymys syrjinnästä EKP:n Frankfurt am Mainissa ja Washingtonissa toimivan henkilökunnan välillä. He esittävät, että toisin kuin laskentamenetelmässä määrätään, EKP ottaa ostovoiman kehityksen huomioon Washingtonin toimipisteen työntekijöiden palkkauksessa.
- 44 Vastaaaja hylkää nämä perustelut.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 45 On ratkaistava, voitiinko palkantarkistukset toteuttaa palvelussuhteen ehtojen 13 artiklan mukaan laskentamenetelmän mukaisesti viitepankkien maksamien palkkojen keskimääräisen kehityksen perusteella vai olisiko tämä korotus pitänyt määrittää EKP:n kotipaikassa Frankfurt am Mainissa tai Hessenin osavaltiossa aiheutuvien elinkustannusten keskimääräisen nousun perusteella, kuten kantajat väittävät.
- 46 Ensinnäkin on todettava, että palvelussuhteen ehtojen 13 artiklassa määrätään, että neuvosto hyväksyy johtokunnan esityksestä yleiset palkantarkistukset, jotka tulevat voimaan kunkin vuoden heinäkuun ensimmäinen päivä.

- 47 Näin ollen, kuten vastaaja on aivan oikein korostanut, palvelussuhteen ehtojen 13 artiklassa ei edellytetä minkään kriteerin noudattamista palkantarkistusten toteuttamisessa eikä erityisesti määrätä, että näissä korotuksissa tulisi ottaa huomioon elinkustannusten kehitys Hessenin osavaltiossa tai Frankfurt am Mainissa.
- 48 Palvelussuhteen ehtojen 13 artiklassa siis annetaan tässä asiassa neuvostolle laaja harkintavalta, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi puuttua vain ilmeisen virheen tai harkintavallan väärinkäytön johdosta (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-544/93 ja T-566/93, Abello ym. v. komissio, tuomio 7.12.1995, Kok. H. 1995, s. I-A-271 ja II-815, 56 kohta).
- 49 Määrätessään laskentamenetelmässä, että palkantarkistukset perustuvat viitepankkien maksamien palkkojen keskimääräiseen kehitykseen, neuvosto on asettanut objektiivisesti perusteltavissa olevat kriteerit, joiden soveliaisuutta yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole syytä epäillä. On todettava, että itse asiassa EY 107 artiklan 1 kohdan mukaan kansalliset keskuspankit muodostavat EKP:n kanssa EKPJ:n ja että BIS:n 20.1.1930 annetun perussäännön, sellaisena kuin se on muutettuna 8.1.2001, 3 artiklan mukaan BIS:n keskeinen tehtävä on edistää kansallisten keskuspankkien välistä yhteistyötä.
- 50 Toisin kuin kantajat väittävät (ks. edellä 36 kohta), on niin, että vaikka palvelussuhteen ehtojen 13 artiklassa ei määrätä palkantarkistusten perusteista, ei kuitenkaan ole syytä soveltaa henkilöstösääntöjen 64 ja 65 artiklaa täydentävästi. Palvelussuhteen ehtojen 9 artiklan c alakohdan mukaan tässä tilanteessa on itse asiassa sovellettava jäsenvaltioille yhteisiä yleisiä oikeusperiaatteita, yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita sekä jäsenvaltioille osoitettujen asetusten ja direktiivien sisältämiä sosiaalipolitiikkaa koskevia oikeussääntöjä. Kantajat eivät edes väitä, että henkilöstösääntöjen 64 ja 65 artikla kuuluisivat johonkin näistä palvelussuhteen ehtojen 9 artiklan c alakohdassa mainituista ryhmistä.

- 51 Vaikka oletettaisiin, että palvelussuhteen ehtojen 13 artiklan tulkinnassa olisi otettava huomioon henkilöstösääntöjen 64 ja 65 artikla, on todettava, että henkilöstösääntöjen tavoitteena henkilöstön palkkauksen osalta erityisesti on yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti taata kaikille virkamiehille sama ostovoima riippumatta heidän toimipaikkansa sijainnista (edellä kohdassa 48 mainitut yhdistetyt asiat *Abello ym. v. komissio*). Toisin kuin ne yhteisöjen toimielimet ja elimet, joihin henkilöstösääntöä sovelletaan, EKP:n työntekijät ovat lähes kaikki tällä hetkellä tämän toimielimen Frankfurt am Mainin toimipaikassa.
- 52 Kuten vastaaja on aiheellisesti huomauttanut, laskentamenetelmässä otetaan lisäksi tietystä määrin huomioon elinkustannusten nousun kriteeri, vaikka se tehdäänkin maantieteellisesti laajemmalla alueella ja epäsuoremmalla tavalla ottamalla huomioon viitepankkien palkantarkistukset.
- 53 Näin ollen palvelussuhteen ehtojen 13 artiklan rikkomiseen perustuva kanneperuste on hylättävä perusteettomana, eikä ole tarpeen käsitellä asianosaisten perusteluja, jotka koskevat elinkustannusten kehitystä Hessenin osavaltiossa koskevien perustietojen valintaa.
- 54 Siltä osin kuin kantajat ovat väittäneet tähän kanneperusteeseen liittyen, että EKP kohtelee eri tavalla niitä työntekijöitään, joiden asemapaikka on Washingtonissa — jossa EKP:n sivutoimipisteessä on kolme vakituista työntekijää —, ja niitä työntekijöitä, joiden asemapaikka on EKP:n kotipaikassa, on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu kirjallisen käsittelyn aikana esiin tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin

seikkoihin. Koska kantajat eivät ole edes väittäneet, että vedotessaan syrjintäkiellon periaatteen rikkomiseen he olisivat tukeutuneet kirjallisen käsittelyn aikana esiin tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin, tämä kanneperuste on jätettävä tutkimatta.

Muut vaatimukset

- 55 Toisessa ja kolmannessa vaatimuksessaan (ks. edellä 10 kohta), kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta velvoittamaan vastaajan ensinnäkin osoittamaan kantajille heinäkuulta 2001 palkkakuitit, jotka perustuvat vähintään 2,7 prosentin vuotuisen palkantarkistukseen tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa määräämään määrään, ja toiseksi suorittamaan kantajille toisessa vaatimuskohdassa mainituilla perusteilla määritetyn palkan ja todellisuudessa maksetun palkan välisen erotuksen.
- 56 Palvelussuhteen ehtojen 42 artiklan toisen kohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivalta rajoittuu EKP:n ja sen työntekijöiden välisissä riidoissa toimenpiteen tai päätöksen laillisuuden tutkimiseen, paitsi jos kyseessä on taloudellisuonteinen riita, missä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on täysi harkintavalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaan ei sitä vastoin kuulu määrittää tosiseikastoa tai antaa määräyksiä EKP:lle (asia T-27/00, EKP:n henkilöstökomitea ym. v. EKP, määräys 24.10.2000, Kok. H. 2000, s. I-A-217 ja II-987, 37 kohta; asia T-20/01, Cerafogli ym. v. EKP, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräys 28.6.2001, Kok. H. 2001, s. I-A-147 ja II-675, 80 ja 81 kohta sekä asia T-333/99, X v. EKP, tuomio 18.10.2001, Kok. 2001 s. II-3021, 48 kohta).

- 57 Vaikka vaatimukset käsiteltävänä olevassa tapauksessa on muotoiltu vaatimukseksi osoittaa vastaajalle käskyjä, ne voidaan ymmärtää siten, että kantajat vaativat tuomioistuinta käyttämään täyttää harkintavaltaansa siten, että se velvoittaa vastaajan maksamaan kantajille kumoamiskanteen käsittelyssä oikeaksi harkitsemansa summat.
- 58 Koska toinen kanneperuste, jonka mukaan laskentamenetelmä itsessään olisi lainvastainen, on hylättävä, myös nämä vaatimukset on kuitenkin hylättävä.
- 59 Edellä esitetyn perusteella kantajille heinäkuulta 2001 osoitettuihin palkkakuitteihin sisältyvät päätökset on kumottava siltä osin kuin niissä on toteutettu vuoden 2001 palkantarkistukset, koska EKP ei ole kuullut henkilöstökomiteaa ennen tästä palkantarkistuksesta päättämistä.

Oikeudenkäyntikulut

- 60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska vastaaja on hävinnyt asian, se on veloitettava vastaamaan kaikista oikeudenkäyntikuluista, koska kantajat ovat sitä vaatineet.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kantajille, jotka ovat Euroopan keskuspankin (EKP) työntekijöitä, 13.7.2001 heinäkuulta 2001 osoitetuissa palkkakuiteissa olevat päätökset kumotaan, koska EKP on jättänyt kuulematta henkilöstökomiteaa ennen vuoden 2001 palkantarkistuksista päättämistä.
- 2) Muilta osin kanne hylätään.
- 3) Euroopan keskuspankki veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Azizi

Jaeger

Forwood

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä marraskuuta 2003.

H. Jung

J. Azizi

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja